

kommer lidt medvind eller mere vind i sejlene. Når virksomheder skal udvide med mange tusinde kvadratmeter, skal det jo normalt være i et industriområde, udvidelsen skal foregå.

Vi kunne også godt drage Det Skæve Danmark ind i billedet i dag. Vi ved, at 100 kommuner godt vil igangsætte betydelig mere, end der sker i dag. Vi får ofte breve og opringninger, der udtrykker: Lad os gøre noget inden for det område her. Og det her indgår jo faktisk også i det, vi mange gange kalder landkommunernes daglige arbejde, og måske er der nogle større chancer for udvidelse.

Beslutningsforslag nr. B 94, som er det sidste af de fire beslutningsforslag, som er samlet her i dag, går også ud på at give kommunerne et løft. Det er vi helt klart med på i Dansk Folkeparti. Landzonekompetencens overflytning fra amterne til kommunerne vil helt klart være en fordel og give en meget hurtigere sagsbehandling. Amterne og regionplanen vil jo stadig væk være der med en henvisning til forskellige funktioner, men i mange sager bliver man fri for den dobbeltadministration, der finder sted i dag.

Kommunalbestyrelsesmedlemmer over hele landet vil få en ny funktion, være endnu mere involveret i deres egen kommunes udvikling. I dag, hvor det er amterne, der træffer den endelige afgørelse, er der megen dobbeltadministration. En zonesag skal både behandles i kommunen og i amtet. Det vil sige, at kommunens tekniske forvaltning først skal ud og besigtige området og derefter forelægge sagen for kommunens tekniske udvalg. Herefter skal sagen sendes videre til amtsrådet, som laver nøjagtig det samme arbejde. Det er dyr dobbeltadministration, og også derfor bør landzonekompetencen ligge hos kommunen.

Dansk Folkeparti prioriterer de her beslutningsforslag meget højt og håber på de forskellige partiers tilslutning til forslagens vedtagelse.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal heller ikke denne gang – for det er jo rigtigt, at det er forslag, der har været fremme før – undlade at understrege, at CD har sympati for forslagsstillernes forslag, og det gælder alle fire.

Selvfølgelig har de været vendt nogle gange, og derfor kommer man nok også til at gentage noget, som man har sagt før. Men jeg vil kommentere en enkelt ting, som Dansk Folkepartis repræsentant sagde om dobbeltadministration, hvor man både skulle ud og kigge på det fra teknisk udvalg i kommunen, så skulle det behand-

les i teknisk udvalg og ligesådan i amterne. Ja, bare det var sådan. For en meget, meget stor del af de her ting bliver nemlig kigget på af den tekniske forvaltning i kommunen, bliver behandlet af det tekniske udvalg i kommunen og bliver kigget på af den tekniske afdeling i amterne, men ikke behandlet politisk i amtet. Det er det mest almindelige, det er det mest udbredte, det gør man ikke, det er en kompetence, som man har skubbet ud, fordi den nemlig er umulig at beskæftige sig med eller overse politisk i amterne, og dér hopper kæden i virkeligheden af. Det er dér, det store problem ligger.

Så får vi meget ofte afgørelser pr. distance, pr. skrivebord, uden at man har kigget væsentligt og nærmere på tingene – det er der masser af eksempler på – og så bliver det ofte teoretisk funderede afgørelser truffet af veluddannede folk med meget lidt erfaring for, hvor det egentlig ligger, og hvad der sker derude. Det er der masser af eksempler på.

Derfor har jeg jo gentagne gange her fra Folketingets talerstol fortalt, at vi med vores planlovgivning har en lovgivning, som er vældig selvkørende. Den kører helt af sig selv. Og sådan en selvkørende lovgivning har det også med at være ret ufølsom og egentlig være ret dum. Det vil sige, at den ikke er i stand til sådan at nuancere de her ting. Gang på gang ser man fjollede ting. Jeg skal medgive, at der er adskillige kommuner, som giver lov til noget i forhold til landzonen i deres første behandling, som ikke er særlig klogt, og det gør de, fordi de møder folk i Brugsen og sådan nogle andre ting – vi kan lige så godt sige ja, for de bestemmer det alligevel i amtet, og så får vi da ikke vrøvl med folk her, og så kan vi sige, at de er dumme inde i amtet. Altså det sker nok. Men rykkede man det ned, som der jo er tale om i forhold til B 94, sådan så det var kommunernes ansvar, så er der ingen tvivl om, at så ville kommunerne også tage ansvaret i langt højere grad.

Vi ser steder, hvor de i kommunerne siger: Jamen o.k., vi siger ja, for det dér ordner amtet for os, og så skal vi da ikke være uvenner over det.

Så når vi kigger på alle forslagene, altså både det at udnytte landbrugsbygninger, det at kunne opføre en yderligere bolig og alle de andre ting, har jeg gentagne gange sagt, at det jo ikke er, fordi jeg står her og appellerer til, at vi sådan skal give frit løb. Det er ikke et liberalistisk klondike, som nogen kunne kalde det. Det er ikke det, der er tale om. Der er tale om, at man bevæger sig, at man giver mulighed for, at de landdi-